

BOEKBESPREKING

Johan de Vries

Titel: Sulcorebutia (2000).

Schrijvers: Augustin, K., Gertel, W.,
Hentschel, G.
Taal: Duits,
ISBN: 3-8001-6685-2.
Prijs: DM. 118,=
Uitgever: E. Ulmer, Stuttgart.

Bij het opslaan van het voorwoord werd ik reeds getroffen door de eerste paar regels: "Nur wer je das Glück hatte, über das karge Hochland Boliviens zu wandern, wird die Faszination verstehen können, welche die einsame Landschaft mit ihren bescheidenen Bewohnern auf den Besucher ausübt." Vertaling lijkt mij niet nodig. Deze extra dimensie is voor de schrijvers zeker een inspiratiebron geweest, waardoor het boek geen droge opsomming van louter plantennamen cq. -beschrijvingen is geworden.

Het boek telt 178 bladzijden. Na het voorwoord en de inhoudsopgave, volgt een korte inleiding, waarin ook de status van het geslacht *Sulcorebutia* als zodanig besproken wordt, in relatie tot de zienswijze van de IOS working Party, Hunt & Taylor. Meer uitgebreid komt de morfologie en de afgrenzing tot andere geslachten aan de orde.

Het in 1951 door Backeberg beschreven geslacht *Sulcorebutia* staat nog altijd volop in de belangstelling, getuige de in de loop van bijna 50 jaren toegenomen ervaringen/kennis.

Overigens zijn er in de loop der jaren meerdere boeken verschenen over *Sulcorebutia*: n.l in 1976 die *Gattung Sulcorebutia* door K.H. Brinkmann en in 1985 *Sulcorebutia & Weingartia* door John Pilbeam.

Het uitgebreide gedeelte met de kaarten, waar de diverse soorten ingetekend staan, zal voor vele niet kenners een openbaring zijn. Duidelijk is hier vaak het verloop van de wegen in af te lezen, vaak de enige manier om in Bolivia enigszins vooruit te komen. Helaas is deze weergave al niet meer actueel ten tijde van het verschijnen van het boek. Doch dit laatste is alleen voor een kleine groep ingewijden interessant. Speciale aandacht vraagt dit gedeelte voor de ecologische voorwaarden in de groeigebieden. Hieruit spreekt een ervaring die op een duidelijke en onderhoudende wijze wordt weergegeven.

Na nog een korte inleiding over de verzorging en de cultuur volgt een zeer uitgebreid gedeelte met de beschrijving van de soorten. hetgeen rijk geïllustreerd is. De foto's zijn over het algemeen van een zeer goede kwaliteit. Temeer daar we niet moeten vergeten dat het vaak zeer kleine plantjes betreft.

Juist in dit gedeelte, tevens het grootste, staan m.i. onjuistheden c.q. onvolkomenheden, die voorkomen hadden kunnen worden als de meningen/ervaringen van meerdere veldlopers in het voorwerk opgenomen waren. Dit blijkt ook uit het onvolledig vermelden van veldnummers. Mogelijk ligt de krap toegemeten omvang van het boek hieraan ten grondslag. Dit wordt overigens volledig goedge maakt door een parallel verschenen veldnummercompendium van 70 pagina's op A4 formaat. Te bestellen bij Dhr. W. Gertel privé.

Enkele voorbeelden

Op blz.72 wordt R 475, *brevispina* behandeld en als een synoniem van *canigueralli* gezien. Deze plantjes en natuurlijk de andere veldnummers, hierop betrekking

hebbende, passen beter in de groep van vasqueziana.

Op blz. 73 wordt uitgebreid gespeculeerd over caracarensis, echter Cara Cara-bergen bevinden zich overal in Bolivia. Wat hier ten stelligste beweerd wordt, moet toch zeker tot het niveau van speculatie teruggebracht worden.

Bij vasqueziana (blz.98) gaan de auteurs in de fout. De comb. nov. als var. van lose-nickyana (1974) is onjuist, daar vasquezi-ana (1970) een oudere naam is.

Het blijft dus *S. vasqueziana* en *S. lose-nickyana* is dan *S. vasqueziana* var. *lose-nickyana* comb. nov.

Overigens kan ik mij deze fout goed voorstellen, daar wij altijd over de groep van losenickyana geschreven/gepraat hebben.

Het voert te ver, om hier alles uitgebreid te behandelen, daar is dit ook niet de plaats voor. Het zijn slechts een paar opsommingen van die dingen, die anders en/of meer doorgesproken hadden moeten worden.

Een andere onvolkomenheid is het ontbreken van een alfabetische lijst met de tot variëteit omgecombineerde soorten. Wie b.v. de eerder genoemde brevispina wil zoeken, zal minstens moeten weten dat dit vlg. de schrijvers tot canigueralii behoort. Een lijst met synoniemen zou ook wenselijk zijn, hoewel ze in de tekst, eenmaal gevonden, wel degelijk vermeld worden. De voorstelling van de behandelde soorten vindt plaats in een logische alfabetische volgorde.

Een heikel onderwerp is, als men plantjes van de Calle Calle bestempelt als var. van tarabucoensis en men laat rauschii als soortnaam ongemoeid, evenals de zuidelijk van Zudanez voorkomende plantjes als o.a. HS 125 en HS 125a, dan ontgaat mij dat volledig. Alle vindplaatsen zijn nog geen km van elkaar verwijderd en de plantjes hebben alle een eigen gezicht. Ontbreekt

hier de moed om echt een nieuwe indeling te maken, of is men voorzichtig, om niet bepaalde personen te kwetsen?

Aan het einde van het boek wordt nog een aantal uitgekozen veldnummers in woord en beeld voorgesteld. Dit betreft mogelijk in de toekomst nieuw te beschrijven materiaal.

Tevens worden de veldnummerafkortingen en de wetenschappelijke uitdrukkingen nog uit de doeken gedaan.

Als afsluiting vindt men nog een literatuuroverzicht.

Samenvattend: een goed uitzienend boek, met kwalitatief uitstekende foto's, wat niet als wetenschappelijk werk gezien moet worden, maar meer voor de liefhebber/kweker.

Uiteraard komt ook de meer doorge-winterde liefhebber van deze Boliviaanse dwergen ruimschoots aan zijn trekken. De prijs is fors, doch het gebodene zeker waard, mede gezien het beeldmateriaal.

Als laatste nog een opmerking over de voorplaat op de kaft, Dit had zonder meer een afbeelding van een steinbachii moeten zijn, als eerst beschreven soort in 1951. Waarschijnlijk hebben de auteurs hierin geen inspraak gehad en is dit een keuze van de uitgever geweest.

Prinsenvweg 5.

3237 LN Vierpolders, Gem, Brielle

E-Mail: Vriezom.sulcoreb@planet.nl

Dit artikel werd in **Succulenta** 80:4 (2001) (bldz. 197-198) gepubliceerd.

Overgenomen met de toelating van de schrijver en de uitgever.
